AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS. REGULAE MONACHORUM
2. Hälfte 12. Jh. Seite 110r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=772
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

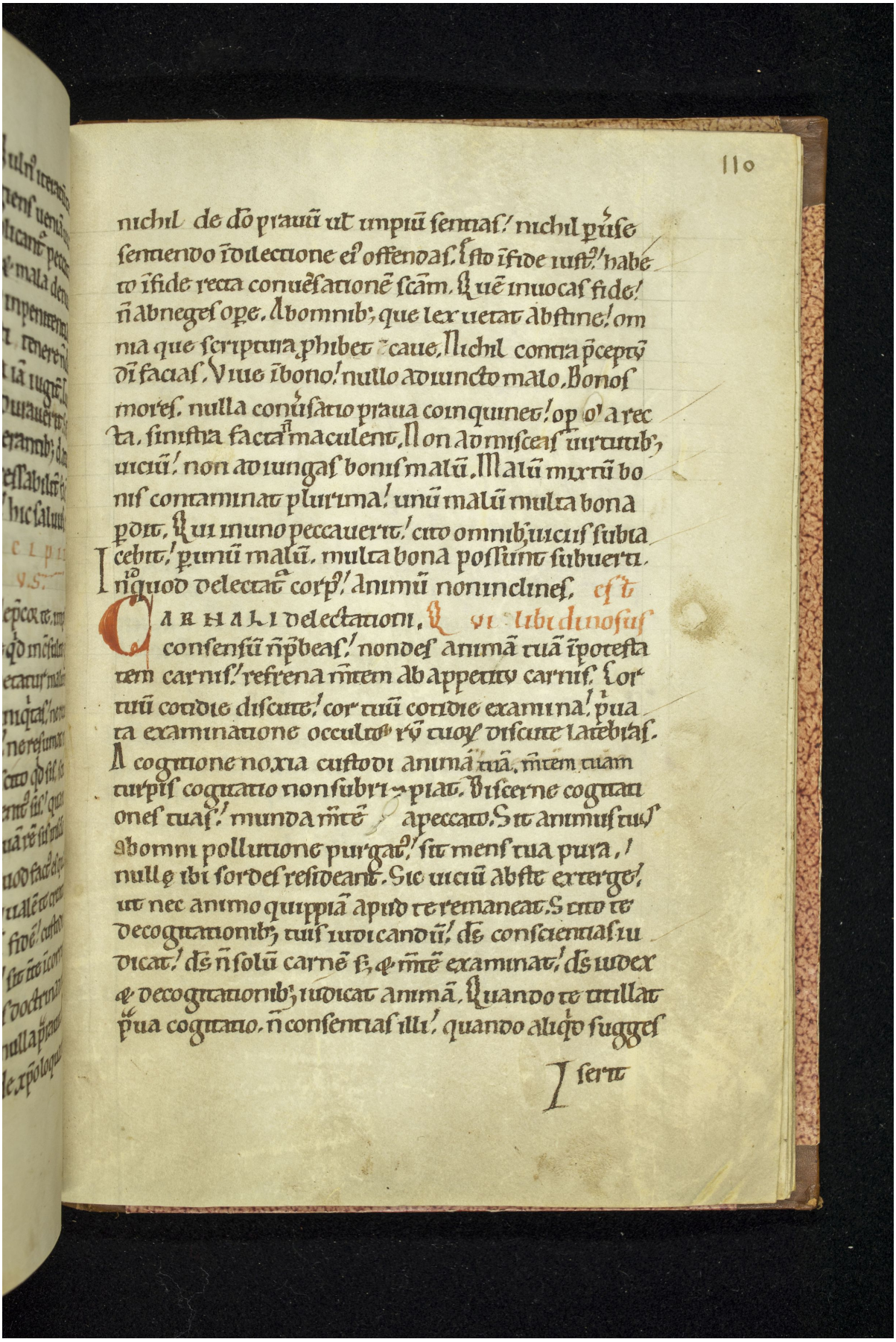

nichil de dō prauū ut impiū sentias/ nichil p̄ūse
sentiendo ī dilectione eius offendas. Esto ī fide iust⁹/ habe
to ī fide recta conuersationē scām. Quē inuocas fide/
n̄ abneges opē. Ab omnib; que lex uetat abstine/ om
nia que scriptura p̄hibet caue. Nichil contra p̄ceptū
dī facias. Viue ī bono/ nullo adiuncto malo. Bonos
mores. nulla conuersatio praua coinquinet/ op̄ o' a rec
ta. sinistra facta n̄ maculent. Non admisceas uirtutib;
uiciū/ non adiungas bonis malū. Malū mixtū bo
nis contaminat plurima/ unū malū multa bona
p̄dit. Qui in uno peccauerit/ cito omnib; uiciis subia
cebit/ p̄ unū malū. multa bona possunt subuerti.
Inquod delectat corp⁹/ animū non inclines. est

Carnali delectationi. Qui libidinosus
consensū n̄ p̄beas/ non des animā tuā ī potesta
tem carnis/ refrena m̄tem ab appetitu carnis. Cor
tuū cotidie discute/ cor tuū cotidie examina/ p̄ua
ta examinatione occultorū tuorū discute latebras.
A cogitione noxia custodi animā tuā. m̄tem tuam
turpis cogitatio non subripiat. Discerne cogitati
ones tuas/ munda m̄tē a peccato. Sit animus tuus
ab omni pollutione purgat⁹/ sit mens tua pura/
nullę ibi sordes resideant. Sic uiciū abste exterge/
ut nec animo quippiā apud te remaneat. Scito te
de cogitationib; tuis iudicandū/ d̄s conscientias iu
dicat/ d̄s n̄ solū carnē s; q̄ m̄tē examinat/ d̄s iudex
q̄ de cogitationib; iudicat animā. Quando te titillat
p̄ua cogitatio. n̄ consentias illi/ quando aliq̄d sugges

I serit